

Kemanın İçli Sesi

– 55YUNUS · 18 Ekim 2014

Gün kendini
Akşamın kucağına bırakırken
Bir şeyler karalamak istedim
Sararan ak sayfalara
Soğuk bir havada
Ellerim üşümüş
Gözlerim dalgın dalgın
Bir yere odaklanmış
Öylece kalakaldım
Yıldızlar yavaş yavaş gökyüzü ile kucaklaşırken
Anılar bir gül gibi açiverdi yüreğimde
Kulağımda kulaklığım
Radyoda müzik dinliyorum
Kemanın içli sesi
İçimi bir hoş ediyor
Sönmüş ateşi körüklüyor
Alıp beni uzaklara götürüyor
Gözlerinde ki derin bakışınla
Ateş olmuştun yüreğime
Prensesiydin kalbimin
Aşka susamış dudakların
Buseler kondururdu dudaklarıma
Boncuk boncuk terlerdi bedenlerimiz
Yoksa senin yalanmıydı aşkın
Ümit verme ihtiyacım yok artık
İstedğini yapabilirsin melek yüzlüm
Bir rüya,bir hayalmış o bakışlar
Sadistce bakışlar
Kalbimi yakışlar
Yetti artık bu sahtelikler
Öldüm
Daha ne dolaşırsın düşlerimde
Oturmuşum
Bir kafenin tahta masasında
Çayımı yudumlarken

Nerden düřtüm ki alıma
Kemanın o içli nağmesimi
Seni bana hatırlattı
Kemanın telinden dökülen
O içli nağmeler
Karadenizin azgın dalgaları gibi
Sürüklüyor beni bilinmezliklere
Hatırlamak bile acıtıyor yüreğimi
Herkesi asabi davranıyorum
Kalp kırmamaya çalışıyorum
Sen bir zamanlar neşem'din
Saat bayağı ilerlemiş
Gecenin dördü olmuş
Sessizliğı bozan
Kıyıyı okşayan dalgaların hıştırtıları
Beni kendime getiriyor
Gözlerim uyku yorgunu
Kaçanağı olmuş
Kemanın sesi
Sevdalısına nağmeler sunuyor hala
Belli ki
Selam söylüyor o da
Hayırsızın birine
Yakında gün ışıyacak
Ben hala senli duygular içindeyim
Belki de hiç içimden çıkmayacak
Szn